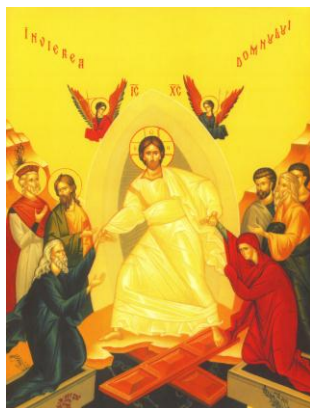

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

Sf. Proroc Zaharia
icoană

SF. PROROC ZAHARIA

El a fost tatăl Sfântului Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului. Tatăl lui a fost Varahia, din spița lui Abia, unul dintre fiii lui Aaron. Sfântul Zaharia a fost mare preot, care ocupa al optulea rang de slujire la Templul de la Ierusalim. Soția lui, Elisabeta, a fost fiica Sofiei, sora Sfintei Ana, maica Maicii lui Dumnezeu. În timpul domniei regelui Irod ucigașul de prunci, Zaharia se afla odată slujind la Templul din Ierusalim, fiind preotul de rând în acea săptămână. În altar s-a înfățișat deodată înaintea lui un înger al Domnului, iar Zaharia s-a temut tare. Dar îngerul i-a zis: „Nu te teme, Zaharia” (Luca 1: 13), și i-a vestit că Elisabeta, soția lui, îi va naște fiu, ca răspuns la rugăciunile lor. Dar și Zaharia și Elisabeta erau foarte înaintați în vârstă. De aceea

Zaharia s-a îndoit de cuvintele vestitorului ceresc. Atunci îngerul i-a zis: „Eu sunt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu” (Luca 1: 19).

Din acel ceas Zaharia a amuțit și nu a mai putut grăi până când nu s-a născut fiul lui, iar el a scris pe o tăbliță: „Ioan este numele lui” (Luca 1: 63). Apoi glasul i s-a întors și Zaharia L-a slăvit pe Domnul. După ceva vreme, când Stăpânul Hristos deja Se născuse și Irod începuse să ucidă copiii din Bethleem, el a trimis soldați și la Zaharia, ca să i-1 ia pe fiul lui și să-l ucidă, căci Irod auzise toate cele despre Zaharia, și despre felul minunat în care se născuse Ioan. Auzind de venirea soldaților, Elisabeta 1-a luat repede pe fiul ei Ioan în vârstă de un an și jumătate, a ieșit din casă și a intrat într-o pustietate stâncoasă. Văzând în urmă cum soldații o urmăresc, ea a strigat muntelui: „O, munte al lui Dumnezeu, primește pre maica cu pruncul ei!”. Iar muntele s-a deschis și a ascuns întru sine pe maică și prunc. Atunci fiara Irod, turbând din aceea că i-a scăpat copilul, a poruncit uciderea tatălui lui înaintea altarului. Sângele lui Zaharia a curs pe marmura pardoselii și s-a făcut tare ca o piatră, spre dovadă și mărturie veșnică a crimei lui Irod. La locul unde Elisabeta a intrat în stâncă cu fiul ei, a izbucnit izvor de apă, și a crescut finic roditor de palmier, prin grija lui Dumnezeu. La patruzeci de zile după uciderea lui Zaharia, a murit și binecuvântata Elisabeta. Copilul Ioan a rămas în pustie, hrănit de înger și păzit de Purtarea de Grijă a lui Dumnezeu, până în ziua în care s-a arătat la Iordan.

(Sf. Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)